

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Det næste spørgsmål er stillet af fru Lissa Mathiasen til socialministeren.

Spm. nr. S 3705

10) Til socialministeren af:

Lissa Mathiasen (S):

»Finder ministeren det foreneligt med et mål om tryghed i boligen samt sikring af lejernes ret til at klage over for høj husleje, at flere og flere private udlejningsboliger spekulationsudlejes til virksomheder for herefter at videreudlejes til beboelseslejere?«

Lissa Mathiasen (S):

I søndags kunne vi se i Jyllands-Posten, at adskillige udlejere af private udlejningsejendomme har fundet en rigtig smart fidus. De siger: Boliger i vores udlejningsejendomme vil vi ikke leje ud direkte til en lejer, nej, man skal finde sig en virksomhed som mellemmand, for at der kan gives lov til at leje ud. Det betyder, at man klart forringer lejernes situation i forhold til almindelige lejerbeskyttelsesregler.

Kl. 14.50

Derfor synes jeg egentlig, at det var naturligt at tage spørgsmålet op over for ministeren og høre, om ministeren finder, at det her er foreneligt med det, der har været tænkt i de beskyttelsesregler, der rent faktisk er i dag i lejelovgivningen, boligreguleringsloven m.v.

For det betyder jo – det er også det, der er hensigten, det ved vi – at der kan indkræves en højere husleje, og at det bliver hamrende svært at få huslejen sat ned.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Indledningsvis vil jeg gerne undskylde min stemme, men den er simpelt hen ikke bedre i dag, så det må man tage til takke med.

Jeg vil gerne understrege, at lejerne skal have rettigheder, og at lejerne har rettigheder, som ikke kan fraviges. En lejer kan til enhver tid gå til huslejenævnet og klage over de vilkår, han bliver budt. Det gælder, uanset hvilken konstruktion en udlejer vælger; om der optræder mellemmand, om det er videreudlejning eller ej. Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at de rettigheder har lejerne.

Så må jeg sige, at spørgeren jo synes at tage det for givet, at videreudlejning til beboelseslejere i sig selv er susppekt. Det vil jeg gerne afvise.

Der kan være mange gode grunde til, at man rent faktisk benytter sig af videreudlejning.

Det gælder f.eks., når en kommune skal huse flygtninge og lejer nogle lejligheder, som så står til rådighed for kommunen. Det gælder f.eks., når et byfornyelsesselskab skal huse mennesker, hvis gamle lejlighed er under renovering, og derfor har brug for at kunne tilbyde nogle andre lejemål. Det gælder, når virksomheder f.eks. midlertidig har brug for at hente medarbejdere fra en filial i provinsen ind til byen og sikre dem en lejlighed. Så der kan altså være mange gode grunde til, at man laver sådan en form for videreudlejning. Og jeg lægger vægt på, at det kan fortsætte, når det er til disse fornuftige formål.

De seneste dage har Jyllands-Posten så beskrevet en række eksempler på, hvordan nogle udlejere benytter sig af videreudlejning gennem mellemmand, og jeg synes, det er rigtig fint, at Jyllands-Posten har gjort opmærksom på nogle af de faldgruber, der kan opstå.

Der er der, som spørgeren er inde på, tale om, at nogle udlejere tilsyneladende har fundet en måde at udnytte nogle gamle bestemmelser på på en uhensigtsmæssig måde. De lokker lejere til at leje sig ind via en virksomhed, som de har relationer til. Det synes jeg er en rigtig dårlig idé, og jeg vil gerne tage afstand fra den trafik.

Efter min bedste vurdering har beboelseslejeren ikke bare mulighed for at gå til huslejenævnet og få lejen sat ned, lejerne kan også få medhold i, at den egentlige udlejer skal udleje til ham direkte uden mellemmand på de vilkår, der kræves efter boligreguleringslovens bestemmelser.

Jeg mener, at lovgivningen beskytter lejerne, så han kan få sin ret i den situation, som Jyllands-Posten har beskrevet.

Lissa Mathiasen (S):

Tak for svaret. Det er godt, at ministerens stemme ikke helt er forsvundet.

Jeg vil godt starte med at sige, at der kan være mange gode grunde til, at man har behov for det. Det kan være af boligsociale årsager; byfornyelse; forskere, der kommer til landet. Det er jo heller ikke i sig selv et problem. Problemet opstår, når man set i forhold til den almindelige udlejningsmasse oplever, at nogle rent faktisk omgår loven. Og jeg vil da godt høre, om ministeren kan give et bud på, hvor stort ministeren mener omfanget af det her er. Vi taler altså om, at nogle alene for at kunne få en højere husleje ind vælger at stille krav om, at man kun kan leje